

[Undervisningsministeren.]

større karakter end de 508 000 kr., det vil koste at indrette lokaler til småbørnslærerindeseminariet ved flytning til Ranum.

Niels Ravn: Ja, jeg kan kun delvis takke den højtærede minister for svaret. Vi er da helt enige om, at bygningerne i deres nuværende skikkelse er uhensigtsmæssige. Problemet er blot, om den store udvidelse til 3,7 mill. kr. er nødvendig, eller om man kan klare sig indtil videre med et væsentligt mindre beløb og dog få gode forhold på seminariet, indtil den usikkerhed omkring småbørnslærerindeuddannelsen, som den højtærede minister nævnte, er forbi, og jeg forstod, at dette spørgsmål skulle afgøres her i tinget.

Jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister, om ministeren deler de synspunkter, der er kommet frem på Danmarks Lærerforenings repræsentantskabsmøde med hensyn til likvideringen af denne småbørnslærerindeuddannelse. Man har jo lov til at sige, at vi i øjeblikket her i landet på dette område står midt i en debat, som man i Sverige var inde i for 50 år siden. Der valgte man at udbygge den institution, man her taler om at ødelægge, og man har i dag ikke fortrudt det. Så meget tror jeg at have lov til at sige, og det ved jeg at undervisningsministeren er bekendt med.

Jeg vil meget indtrængende henstille til ministeren at aflægge dette seminarium et besøg — jeg ved, at ministeren ikke har været der trods opfordringer — se forholdene på stedet, erkyndig Dem, højtærede minister, om, at de er knap så dårlige som fremført i dette aktstykke, oplev atmosfæren og tal med disse mennesker, så tror jeg, det er muligt, at vi kan tales ved og måske få en bedre og lykkeligere udgang på dette problem end den her skitserede.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg forstår fuldt ud de følelser, der knytter

sig til spørgsmålet om flytningen af Vejle seminarium, og jeg deler fuldt ud den anerkendelse, det ærede medlem her gav småbørnslærerindeuddannelsen. Småbørnslærerne udfører et særdeles dygtigt arbejde rundt omkring i Danmark, men det argument, der her er tale om, er jo argumentet, der knytter sig til den besparelse, der er tale om. Det drejer sig ikke om stillingtagen til, hvorvidt denne uddannelse af småbørnslærerinder skal ophøre eller ej. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er det, der er tale om. Der er tale om, at man kan spare et meget betydeligt beløb. Jeg tror, der kan opstå en særdeles frugtbar vekselvirkning ved, at man får småbørnslærerindeseminariet tilknyttet et almindeligt seminarium. Det er i hvert fald den erfaring, man har gjort de steder, hvor man har begge de to uddannelser, nemlig i Odense og Silkeborg.

Når det ærede medlem spørger mig, om min stilling til småbørnslærerindeuddannelsen, vil jeg gerne sige, at der i øjeblikket er et lærerindeuddannelsesudvalg i arbejde, der drøfter alle de problemer, som knytter sig hertil, og jeg vil gerne sige om småbørnslærerindeuddannelsen, at den kun dækker en lille sektor inden for skolen. Kun en tiendedel af de børn, der går i 1.-4. klasse, — det er de klassetrin, småbørnslærerindeuddannelsen kan dække — undervises af småbørnslærerinder. Jeg tror, vi skal afvente, hvad der sker i udvalget med hensyn til den måde, hvorpå vi skal indrette uddannelsen af lærere på højere og lavere trin; så vil det høje ting få adgang til at tage stilling til, hvilke skridt der skal tages.

Jeg må altså mene, at den beslutning, der er taget af min forgænger om flytning af seminariet til Ranum, må fastholdes, men vil gerne love det ærede medlem, at jeg endnu en gang skal forvisse mig om den atmosfære, der er på seminariet i Vejle. Jeg kender denne atmosfære og har kun godt at sige om den.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.